

Καγὼ Ἰω(άννης) ἱερεὺς Μελισσουργ(ὸς) και πρωτονοτάρι(ος) Δρυμα-  
ίας ἐμε |

ἀδεσα τὸ παρὸν καθὼς τὸ εὔρηκα γραμμένον εἰς λίμπρινον χαρτὶ  
ταλαιὸν | ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν Ἰω(άννου) Κρητικοῦ ὡς φαίνεται καὶ  
εἶναι. Ἐν ἔτει αχζα' Ἰουλίου κστ'.

129

Παῦλος Αγίας Ψυχῆς νοτάριος

Συνυποσχετικό και απόφαση εκτιμητῶν

1561, 25 Ιουλίου

†Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀμήν, αφζα', μηνὶ Δευτεροουλίου  
κε', | εἰς τὸ Χαλκὶ καὶ εἰς τὸν οἶκο τοῦ παπα-κὺρ Γεώργη Σπανοῦ εὐ-  
ρισκόμενοι οἱ με | ρίδες οἱ κάτω γεγραμμένοι τὸ ἔν μέρος ὁ παπα-κὺρ  
Γιώργ(ης) Σπανὸς ἀπὸ | δὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρο-Γιώργης [Ἀπό]κωστας  
μὲ τὴ μητέρα του | τὴ κερα-Σοφία καὶ μὲ θέλημα τῆς συβίας του κερα-  
Θωμαῇ | πού'δωκε τὸ θέλημά της ἔπροστε στὸ μαστρο-Νικόλα Βαλιέρη  
| καὶ εἰς τὴ συβίας στου τῆς κερα-Λουκρέτζας ὅ,τι κάμωσιν [...] | νὰ εἶναι  
καλὰ καμωμένο γροικώντας εἰς σ' ἐτοῦτο τὸ παρὸ κο | προμέσσο ὅπου  
κάμνουσιν οἱ ἄνωδε μερίδες μὲ καλὸν τος | θέλημα καὶ μεγάλη τος ὄρεξη  
ἀπάνω εἰς ἓναν ἀπέλι | ὅπου εὐρίσκεται στὸ μέρος τὸ λέσι στὰ Γιερότζια  
στ' Ἀγριλίδι | καὶ παίρνει [ὁ] ἄνωδες παπὰς τὸ τρίτο καὶ μὲς' τὸ παρὸ  
πρᾶμα παίρ | νει καὶ οἱ ἀρχ[όν]τισσες οἱ Κρισποπουῦλες τρίτο, ὅμως θέ-  
λει ὁ ἄνωδες | παπὰς καὶ θάνου ἀποκοπταὶ τὸ κὺρ Μιχάλη Σπανὸ καὶ  
κὺρ | Γουλιαρμάκη Γιαμούρη νὰ τὸ ἀποκόψου ἀπάνω στὴ ψυ | χή τος  
καὶ ὅ, τι τὸ ἐδέλασιν ἀποκόψει νὰ εἶναι καλὰ ἀποκο | μμένο κα[τα]πὼς  
εὐρίσκεται μὲ τὴν ἰντράδα του καὶ ὅ, τι | ἐδέλασι τὸ ἀποκόψου νὰ τὸ  
παίρνη ὁ ἄνωδες παπὰς, | ἥγου νὰ τὸ ἀγοράζη, ἐβγάνοντας τοῦ παπα τὰ  
δικαιώ | ματά του κατὰ τὴν ὀζάντζα τοῦ τόπου μας καὶ τὰ ἐξῆς.

Σὲ τοῦτο ὅλο τὸν ἄνω γεγραμμένο τὸ παρὸν κοπρομέσσο ἐπομεῖ |  
νασιν κοντέτοι καὶ ἀναπαμένοι θάνουσιν καὶ ἀλληλογία στὸ μέ | σον τος  
ὑπ(έρπυρα) | πενήτα τὰ ἥμισυ τῆς ἀφεντίας καὶ τὰ ἥμισυ τῆς | μερίδος  
τὸν στέργει πληρωθῇ το καὶ οὐ μὴ πληρωθῇ νὰ ἔχη τὴ δύ | ναμη τὸ  
ἄνωδε κοπρομέσσο καὶ τὰ ἐξῆς, ἐπροσκαλέσασι | καὶ ἀξιοπίστους καὶ  
παρακαλετοὺς μαρτύρους κὺρ Νικό | λα Τακουτροῦς καὶ κὺρ Γιάκουμος  
Σπανὸς τοῦ μακαρίτου | παπα-Γουλιερμάκη <υ>ίός.

Καγω παυλος αγιας ψηχης και νοταρης της ἐκλαμπρω | τατης μας  
αφεντηας ἐγραφα με θελημα τον ἄνω | δε μερηδω.

Εἰς τὸ ἄνωδε μιλέξιμο ἡμέρα καὶ [[τε]] καὶ ὥρα ἤλθασιν οἱ ἄ | νωδε





ἀποκοπταὶ ὁ ἄνωθε κὺρ Μιχάλης καὶ ὁ ἄνωθε κὺρ Γου | λιαρμάκης καὶ  
λέσιν σὲ μίαν ὀπίνιον καὶ εἰσὲ μίαν ὅ | ρεξιν ἀπάνω εἰς ἐκεῖνο ὅπου τις  
ἐφώτισε ὁ πανάγαθος Θεὸς | καὶ εἰς στή ψυχὴ τῶνε καὶ βάνουσι τὸ πρᾶμα  
καταπὼς εὐρίσκεται | μὲ τὴν ἰτράδα του ἐλεύτερο πάντη ἐλεύτερο δου-  
κάτα | κουρέντε δεκάξι, ἥγου δεκάξι, πρὸς δεκατρεῖς μαρτζέλους τὸ  
κάθε δουκάτο, καταπὼς εὐρίσκεται τὴ σήμερο τὸ λεγόμε | νο πρᾶμα καὶ  
τὰ ἐξῆς.

Τίτλος γραμμένος οριζόντια τμήμα της πίσω σελίδας -στο εξώφυλλο του διπλω-  
μένου αντιγράφου: «[Κονπρομέσσον] | [...] | [...] | τὸ ἀμπέλι τῷ | Γεροτζίων.». ».

## 130

### Παντελέων Μηνιάτης, νοτάριος

Μισιάρικο παντοτινό

1562, 23 Απριλίου

ιδ'

† αφξβ', μηνὶ Ἀπριλίου κγ', εἰς τὸν Μπουῦργο τῆς Ναξί(ας) εἰς τὸ σπίτι  
τοῦ [μ(ισερ)] Γεωργ(ίου) Μυτιληναίου | εὐρισκόμ(ενος) ἐκεῖ ὁ Πέρος ὁ  
γυναικάδελφ(ος) του ὁ Κολυβίτζης μαζί μὲ τὸν ἀδελφόν Ιτου | τὸν κὺρ  
Νικόλ(α) Κολυβίτζη γροικώντας ἀπάνω εἰς τὸ πρᾶγμαν ὅπου ἔχει προι-  
κίον ὁ | Πέρος ἀπὸ τὸν κύρην τῶνε στὴν Πλάκα ἥγου τὸν [Πύργο] κατὰ  
πὼς εὐρίσκεται τραφοκοπη | μένον καὶ περιβολιασμέν(ον) μὲ χωράφια  
μὲ περιγάρδ(ι) μὲ πηγάδιν μὲ τὴν ληνὸν | καὶ μὲ ὅλαν του τὰ δικαιώματα  
ὥσαν εἶναι τὴν σήμερον, τὸ ὁποῖον πρᾶγμαν λέ(γει) | ὁ Πέρος τὸ πὼς  
τοῦ τὸ ἐμπατικίας(εν) τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ ἄνωθ(εν) κὺρ Νικόλ(α) διὰ  
παντο | τινὸν μισιάρικον ἀπὸ σήμερον τρεῖς τέσσερις χρόνους πλειότερον  
λι | γότερον παίδιων παιδιῶν τῶνε καὶ κατὰ κληρονομί(αν) τῶν κληρονό-  
μων των | διὰ δουκάτ(α) κορέντε Νο 7, ἥγουν ἐπτὰ, ὡς καθὼς κράζεται  
ἀποπληρωμένος ὁ Πέ | ρος ἀπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἔχοντάς του το παρα-  
δομένο ὁ Πέ | ρος ἀπὸ στότες | κατὰ πὼς τό 'χει ὁ λεγόμενος Νικόλ(ας)  
στὰ χέρια του τὴν σήμερον νὰ μπορῇ νὰ τὸ κά | μνη ὁ Νικόλας καὶ οἱ  
κληρονόμοι του καλὰ καὶ ἀρεσκόμενα ὅπου νὰ ἀρέσῃ | πᾶσαν καλοῦ  
ἀν(θρώπ)ου γεωργοῦ καλοκαιρινὸν χειμωνικὸν μὲ τὰ σύνορά του | καὶ μὲ  
τὰ σύμπλιά του δώνοντάς του καὶ ὁ Πέρος κληρονομικῶς του τὶς ἐμισσοὺς  
του σπόρους καὶ τὰ μισὰ του θεριστικὰ καὶ τ' ἁλώνι ὅ,τι πέψει ὁ Θεὸς  
| νὰ μοιράζουσιν ἴσα ἴσα δίχω(ς) κανένα ἴγκανο γροικώντας νὰ παίρνη  
ὁ | Νικόλ(ας) τὸ ἐμισόν του καὶ ὁ Πέρος καὶ ἡ μάνα τῶνε πάλ(ι) τὸ  
ἄλλον ἐμισόν ἔ | ως τὴν ζωὴν της καθὼς τό 'χει ἐδέττει ὁ Πέρος βάνοντας